

ნანა სრესელი

ასოციირებული პროფესორი

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი

ნინო ჩავლეშვილი

დოქტორი

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი

შეფასებითი მარკენებლები და მათი გავლენა ფინანსური ანგარიშგების ინფორმაციის სანდოობაზე

სტატიაში განხილულია ფინანსური ანგარიშგების საიმედოობაზე შეფასებითი მარკენებლების გავლენის განსაზღვრის თეორიული და პრაქტიკული ასპექტები. შეფასებითი მარკენებლები ახის აქტივებისა და ვადებულებების ღირებულების დადგენა ეკონომიკური საქმიანობის ახსნულ პირობებში. ფინანსური ანგარიშგების მომზადებისას, ცაღკუდ შემთხვევებში გახდაუვადია მოვლენების ახაზუსტი ასახვა, ახამედ ანალიტიკური დასაბუთებისა და ხედმისაწვდომ ინფორმაციაზე დაფუძნებული პროფესიული განსჯის და მიახლოებითი შეფასებების მოდელის გათვალისწინება, ასეთ პირობებში ფინანსური ანგარიშგებაში აისახება შეფასებები, ხომელიც ფორმირებულია სავაჩაუდ გაუჩკვევლობის ან ზუსტი შეფასების ახახსებობის გამო. ასეთ მნიშვნელობებს უწოდებენ შეფასებებით მარკენებლებს და მათ საფუძვლად უდევს ფინანსური ანგარიშგების კონცეპტუალური საფუძვლებში ჩამოყალიბებული მიდგომები და კონცეფციები. მიუხედავად იმისა, ხომ ობიექტური გაჩემოებების გამო, შეუძლებელია შემუშავდეს კონცეპტუალური საფუძვლების შესაბამისი იდეალური ფინანსური ანგარიშგება, გადაწვევი მნიშვნელობა მაინც მის იმგვარად მომზადებას ენიჭება, ხომელიც გააუმჯობესებს ფინანსური ანგარიშგების სახგებლიანობის ხაჩისს.

სტატიაში განხილულია შეფასებითი მარკენებლების წახმოქმნის საფუძვლები და გავლენა მათი საერთო დანიშნულების ფინანსური ანგარიშგების სახგებლიანობაზე. შიხომში ასევე წახმოგენილია ბულაღჩური აღჩიცხვის საერთაშოჩისო სტანდაჩებითა (ბასს/IAS) და ფინანსური ანგარიშგების საერთაშოჩისო სტანდაჩებით (ფასს/IFRS) ჩეგულიჩებული საკითხები, ხომლებიც ეხება საკუთაჩ კაპიტაღში ჩეხეჩვების შეფასებასა და გადაფასებას.

საკვანძო სიგყვები: ფინანსური ანგარიშგება, საიმედობა, შეფასებითი მარკენებლები, შეფასებითი ღირებულება, გადაფასების ნამეტი.

ბულალტრული აღჩიცხვის ინფორმაციის განზოგადება და მომხმარებლებისთვის წარდგენა ხორციელდება საერთო დანიშნულების ფინანსური ანგარიშგების მომზადების გზით. შიდა და გარე მომხმარებლებისა და ბაზრის სხვა მონაწილეების ინტერესების განსხვავებების მიუხედავად, მათი ინტერესი ფინანსური ინფორმაციის ხარისხის მიმართ ერთნაირად მნიშვნელოვანია, რადგან მიღებული გაცნობიერებული ეკონომიკური გადაწყვეტილებები მასზეა დამოკიდებული. ამდენად, საერთო დანიშნულების ფინანსური ანგარიშგების მიმართ ერთ-ერთი მთავარი მოთხოვნა სწორედ მისი სანდოობაა. ქართული განმარტებითი ლექსიკონის თანახმად ტერმინი „სანდოობა“ არის „ვინმეს გულწრფელობის, პატიოსნების, სიმართლის დაჭერება“, ანუ ის არის „მართალი, ნამდვილი, უტყუარი“ ე.ი. ჭეშმარიტი. შესაბამისად სანდოობის მახასიათებელი ნებისმიერ მოთხოვნასთან მისი შესაბამისობაა. საერთო დანიშნულების ფინანსური ანგარიშგება მხოლოდ იმ შემთხვევაში ჩაითვლება სანდოდ და საიმედოდ, თუ იგი მომზადებულია დადგენილი წესებისა და მოთხოვნების შესაბამისად, მაგალითად, როდესაც იგი ფინანსური ანგარიშგების საერთაშოჩისო სტანდარტების (ფასს) მარეგულირებელი ჩარჩოს შესაბამისად მომზადებული არის სამართლიანად. როგორც აღვნიშნეთ, საერთო დანიშნულების ფინანსური ანგარიშგების მომზადებისა და წარდგენის ფუნდამენტური პრინციპები დადგენილია ფინანსური ანგარიშგების კონცეპტუალური საფუძვლებით. რომლის მიხედვით (მ. 2.18), უტყუარი და სამართლიანი წარდგენა არ ნიშნავს სიზუსტეს ყველა ასპექტში. შეცდომების არარსებობა არ ნიშნავს იმას, რომ ეკონომიკური მოვლენების აღწერაში საერთოდ არ იარსებებს შეცდომა ან არაფერი იქნება გამოტოვებული, ან უშეცდო-

მოდ იყო შერჩეული და გამოყენებული პროცესი წარმოდგენილი ინფორმაციის მისაღებად. ამ კონტექსტში, შეცდომების არარსებობა არ ნიშნავს აბსოლუტურ სიზუსტეს ყველა თვალსაზრისით. რიგ შემთხვევაში (ბასს 1.მ 2.22) შეიძლება არსებობდეს შეფასების განუსაზღვრელობის ისეთი მაღალი დონე, რომ საეჭვო იყოს შეფასებული მოვლენა საკმარისად სამართლიად არის თუ არა წარდგენილი. შესაბამისად, მაღალი განუსაზღვრელობების პირობებში სასარგებლო ინფორმაცია უნდა მოიცავდეს განუსაზღვრელობის ზუსტ და ნათელ განმარტებას, შეფასების წესის აღწერასა და ასევე დასაბუთებას შეფასებითი მნიშვნელობის დამდგენი პროცესის შერჩევასა და გამოყენებაში ცდომილებების არარსებობის შესახებ. ამდენად, ფინანსური ანგარიშგება მნიშვნელოვანწილად ეყრდნობა არა მოვლენების ზუსტ ასახვას, არამედ მიახლოებით შეფასებებს, განსჯასა და მოდელებს, რომელიც კონცეპტუალური საფუძვლებით დადგენილ დებულებებზეა დამყარებული.

1. შეფასებითი მაჩვენებლების მნიშვნელობა

შეფასებითი მაჩვენებლები წარმოადგენს ფინანსური ანგარიშგების ინდიკატორების მნიშვნელობებს, რომელიც მათი ზუსტი ღირებულებების ან დამოუკიდებელი შეფასებების არარსებობის გამო გამოთვლილია აღრიცხვაში დადგენილი წესების მიხედვით. ფინანსური ანგარიშგების საერთაშორისო სტანდარტებში (ფასს), კერძოდ ბასს 8-ში „სააღრიცხვო პოლიტიკა, ცვლილებები სააღრიცხვო შეფასებებში და შეცდომები“ აღნიშნულია, რომ „სააღრიცხვო შეფასების ცვლილება ეს არის აქტივის ან ვალდებულების საბალანსო ღირებულებაში შესწორება, ან აქტივის პერიოდული გამოყენების თანხა, რომელიც გამომდინარეობს მისი მიმდინარე სტატუსიდან, ან აქტივებთან და ვალდებულებებთან დაკავშირებული მომავალი ეკონომიკური სარგებლის ან ვალდებულების შეფასებიდან“ (ბასს 8.მ.5). ამდენად, სააღრიცხვო შეფასებებში ცვლილებების გზით შეფასებითი მაჩვენებლების განსაზღვრა აუცილებელი ხდება მაშინ, როცა არ არსებობს აქტივებისა და ვალდებულებების ზუსტი შეფასებები. შეფასებითი მაჩვენებლების ცვლილებები არის აქტივებისა და ვალდებულებების ღირებულების კორექტირება, არსებული ეკონომიკური მდგომარეობის გათვალისწინებით. თანდაყოლილი გაურკვევლობების შედეგად ფინანსური ანგარიშგების მრავალი პუნქტის ზუსტი შეფასების დადგენა ვერ ხორციელდება და გამოითვლება მათი მიახლოებითი მნიშვნელობა. სააღრიცხვო შეფასებები უპირატესად პროფესიული განსჯის საფუძველზე ხდება. პროფესიული განსჯა კი უნდა ეფუძნებოდეს უახლეს, ხელმისაწვდომ და სანდო ინფორმაციას. გონივრული შეფასებების დადგენა ფინანსური ანგარიშგების მომზადების პროცესის მნიშვნელოვანი ნაწილია და მისი სანდოობის ხარისხს არ ამცირებს და გარკვეულწილად ფინანსური ანგარიშგების ინფორმაციის ხარისხის გაუმჯობესებასაც უზრუნველყოფს. ცვლილებები შეფასებით მაჩვენებლებში აღიარდება შესაბამისი აქტივის, ვალდებულების ან საკუთარი კაპიტალის საბალანსო ღირებულებაში იმ ოდენობით, რა მოცულობის ცვლილებასაც იწვევს აქტივებში და ვალდებულებებში ან ზემოქმედებს საკუთარ კაპიტალზე ცვლილების განხორციელების პერიოდში (ბასს 8. მ 37). მაგალითად, ბასს 16-ის „ძირითადი საშუალებები“ თანახმად, აქტივის ღირებულებისა და სასარგებლო მომსახურების ვადის გადასინჯვა უნდა ხორციელდებოდეს წელიწადში ერთხელ მაინც, ყოველი საანგარიშო წლის ბოლოს რათა მისი საბალანსო ღირებულება არსებითად არ განსხვავდებოდეს მისი სამართლიანი ღირებულებისგან. შესაბამისად, თუ წინა სააღრიცხვო შეფასებასთან შედარებით გამოვლინდა მნიშვნელოვანი განსხვავება, სხვაობა უნდა აისახოს როგორც ცვლილება სააღრიცხვო შეფასებაში (ბასს 8.მ).

2. შეფასებითი მაჩვენებლების გავლენა ფინანსური ანგარიშგებაზე

შეფასებითი მაჩვენებლებიდან მნიშვნელოვანია „გადაფასების ნამეტი“, რომელიც ასახავს ცვლილებებს კომპანიის აქტივების ღირებულებაში და აღრიცხავს გადაფასებული აქტივების ღირებულების ზრდას ან შემცირებას. კერძოდ, თუ გადაფასების შედეგად ძირითადი საშუალებების ღირებულება იზრდება ნამეტი აღიარდება სხვა სრულ შემოსავალში და დაგროვდება საკუთარ კაპიტალში ცალკე კომპონენტად, როგორც „გადაფასების ნამეტი“. გადაფასების ნამეტის აღრიცხვის მიზანია უზრუნველყოს აქტივების ღირებულებების სამართლიანად ასახვა ფინანსურ ანგარიშგებაში და წარმოადგინოს ფინანსური მდგომარეობის ობიექტური სურათი. ამრიგად, გადაფასების ნამეტი, როგორც შეფასებითი მაჩვენებელი მნიშვნელოვან გავლენას ახდენს ფინანსური ანგარიშგების სანდოობაზე, რადგან ერთის მხრივ უზრუნველყოფს აქტივების ღირებულებისა და შესაბამისად ფინანსური მდგომარეობის უფრო ობიექტურად წარმოდგენას, მაგრამ მეორე მხრივ, გადაფასების ნამეტი შეიძლება დაექვემდებაროს სუბიექტურ გავლენას, რამაც შეიძლება ფინანსური ანგარიშგება ნაკლებად სანდო გახადოს. კერძოდ, კომპანიამ აქტივების გადაფასების პროცესში ახალი ღირებულების დასადგენად უნდა გამოიყენოს კონკრეტული მეთოდი, რომელიც დამოკიდებული იქნება აქტივის ბუნებაზე და ხელმისაწვდომ მონაცემებზე. მაგალითად, კომპანიამ შეიძლება გამოიყენოს საბაზრო მიდგომა, რომელიც გულისხმობს აქტივის ღირებულების განსაზღვრას მისი მიმდინარე საბაზრო ღირებულების საფუძველზე. ალტერნატიულად, კომპანიამ შეიძლება გამოიყენოს შემოსავალზე დაფუძნებული მიდგომა, რომელიც გულისხმობს აქტივის ღირებულების განსაზღვრას მისგან მოსალოდნელი სამომავლო შემოსავლის საფუძველზე.

გადაფასების ნამეტის აღრიცხვის პრობლემა არის ის, რომ აქტივების ღირებულება ხშირად ექვემდებარება მნიშვნელოვან რყევებს, რამაც შეიძლება ფინანსური ანგარიშგება ნაკლებად სანდო გახადოს. მაგალითად, კომერციული უძრავი ქონების ბაზრის შემცირების პირობებში, მოსალოდნელია შემცირდეს შენობის ღირებულება. ანალოგიურად, ალჭურვილობის ღირებულებაც შემცირდება, მოძველების ან მისი წარმადობის შემცირებისას. და კიდევ ერთი ფაქტორი, რომელმაც შეიძლება გავლენა იქონიოს გადაფასების ნამეტის აღრიცხვის სანდოობაზე, არის აქტივების ღირებულების დასადგენად გამოყენებული მონაცემების ხარისხი და საიმედოობა. გამოყენებული მონაცემები უნდა იყოს ზუსტი და განახლებული, ხოლო მათი მოპოვების მეთოდი - სანდო და საიმედო. თუ გამოყენებულია არასწორი ან მოძველებული მონაცემები, აქტივების შეფასებული ღირებულება იქნება გადაჭარბებული ან შემცირებული, რაც გავლენას მოახდენს ფინანსური ანგარიშგების სიზუსტეზე და შესაბამისად საიმედოობაზე.

გადაფასების ნამეტის აღრიცხვა შეიძლება დაექვემდებაროს მანიპულირებას მენეჯმენტის მხრიდან. კერძოდ, ფინანსური ანგარიშგების გაუმჯობესების მიზნით მენეჯმენტმა შეიძლება ხელოვნურად გაზარდოს აქტივების ღირებულება, რაც აუარესებს ფინანსური ანგარიშგების სანდოობას და იწვევს კომპანიის ფინანსური მდგომარეობის არასწორ აღქმას.

ფინანსურ ანგარიშგებაზე მნიშვნელოვანი გავლენა შეიძლება ქონდეს ვალუტის კურსის რყევებს. კერძოდ, როცა სამუშაო ვალუტა წარსადგენი ვალუტისაგან განსხვავდება და სანარმოთა ჯგუფში გაერთიანებულია განსხვავებული სამუშაო ვალუტის მქონე სუბიექტები, კონსოლიდირებული ფინანსური ანგარიშგების მომზადებისას თითოეული სუბიექტის ფინანსური მდგომარეობა და საქმიანობის შედეგები უნდა აისახოს წარსადგენ ვალუტაში. შესაბამისად, შედეგად წარმოქმნება საკურსო სხვაობები, რომელიც წარდგენილი უნდა იყოს საკუთარ კაპიტალში ცალკე კომპონენტად, როგორც ნამეტი. ვალუტის გადაფასების ნამეტის ცვლილება კომპანიის ფინანსურ ანგარიშგებაზე მნიშვნელოვან გავლენას ახდენს, კერძოდ:

ბალანსში: გადაფასების ნამეტის ანგარიში არის კომპანიის კაპიტალის კომპონენტი და აისახება ბალანსში. გადაფასების ნამეტის ანგარიშის ზრდა გამოიწვევს კაპიტალის ზრდას, ხოლო შემცირება გამოიწვევს კაპიტალის შემცირებას.

მოგება-ზარალის ანგარიშგებაში: გადაფასების ნამეტის ცვლილებებმა შეიძლება გავლენა მოახდენს მოგება-ზარალის ანგარიშგებაზე. კერძოდ, თუ ვალუტის გაცვლითი კურსი გაიზარდა,

გადაფასების ნამეტი გაიზრდება, რაც გამოიწვევს მოგება-ზარალის ანგარიშის ზრდას. მეორე მხრივ, თუ ვალუტის გაცვლითი კურსი გაუფასურდა, შემცირდება გადაფასების ნამეტი და შესაბამისად - მოგება-ზარალის ანგარიში.

აღრიცხვის პრობლემური სფეროა შეფასებითი ვალდებულების ღირებულების განსაზღვრა, რადგან უნდა დადგინდეს ვალდებულების შესრულების დანახარჯების ის საუკეთესო შეფასება, რომელსაც საანგარიშგებო პერიოდის ბოლოს ვალდებულების შესრულებისას გადაიხდება. ასეთი შეფასება საკმაოდ სუბიექტურია, ვინაიდან დაფუძნებულია მენეჯმენტის პროფესიულ განსჯაზე, წარსული პერიოდის მონაცემებზე, ექსპერტების შეფასებებზე და სხვა წყაროებზე. ამასთან, შეფასებითი ვალდებულების ღირებულება დამოკიდებულია ბიზნესის მახასიათებლებზე და ამიტომ ცალკეული საწარმოსთვის ინდივიდუალურია. შეფასებითი ვალდებულების აღიარებისას მისი სიდიდე მიეკუთვნება საწარმოს ხარჯებს ან მონაწილეობს აქტივის თვითღირებულების ფორმირებაში.

აღსანიშნავია, რომ ბასს 37- „დროებითი ვალდებულებები, პირობითი ვალდებულებები და პირობითი აქტივები“ არ იძლევა ჩამოყალიბებულ განმარტებებს შეფასებითი ვალდებულებების ხარჯად ან აქტივად აღიარების შესახებ. ამიტომ აუცილებელია ბუღალტრული აღრიცხვისა და ფინანსური ანგარიშგების სხვა სტანდარტებით რეგლამენტირებული ნორმების გამოყენება, რადგან ბასს 8-ით - „სააღრიცხვო პოლიტიკა, ცვლილებები სააღრიცხვო შეფასებებში და შეცდომები ნებადართულია, რომ თუ სპეციალურად მოცემული ოპერაციის მიმართ არ არსებობს სტანდარტი, პროფესიული მსჯელობის საფუძველზე შესაძლებელია ისეთი სააღრიცხვო პოლიტიკის შერჩევა, რომელიც აღრიცხვის ფუნდამენტური პრინციპების შესაბამისი იქნება და უზრუნველყოფს ეკონომიკური გადაწყვეტილებისათვის შესაფერისი და საიმედო ინფორმაციის მიღებას (ბასს 8.10). მაგალითად, ბასს 16 -ით „ძირითადი საშუალებები“ განმარტებულია ძირითადი საშუალებების ღირებულება განისაზღვროს იმ ხარჯების გათვალისწინებით, რომელიც საჭიროა აქტივის დემონტაჟის, ლიკვიდაციისა და ადგილმდებარეობის აღსადგენად რისი ვალდებულების აღებაც ხდება შეძენის მომენტში და ხარჯებში ჩამოიწერება ცვეთის სახით აქტივის სასარგებლო მომსახურების ვადაში.

დასკვნა

დასკვნის სახით შეიძლება ითქვას, რომ შეფასებითი მაჩვენებლები უზრუნველყოფს ინფორმაციის სანდოობის გაუმჯობესებას. იგი წარმოადგენს აქტივებისა და ვალდებულებების ღირებულებების კორექტირებას იმ პირობებში, როცა აქტივებსა და ვალდებულებებს არა აქვს ზუსტი შეფასება, ხოლო შეფასებითი მაჩვენებლები განისაზღვრება პროფესიული განსჯის საფუძველზე. უშუალოდ შეფასებითი მაჩვენებლების ფორმირებისა და გაზომვის ობიექტურობაზე დამოკიდებული საერთო დანიშნულების ფინანსური ანგარიშგების სანდოობის დონე. ამრიგად:

- შეფასებითი მაჩვენებლების უმეტესობა წარმოიქმნება მოსალოდნელი მოვლენების გაურკვევლობის პირობებში. შეფასება ეფუძნება პროფესიულ განსჯას, რომელიც ცოდნის სუბიექტურ კომპონენტზეა დამყარებული და ამგვარი შეფასება შესაძლებელია ნაკლებად ჩაითვალოს ზუსტ მაჩვენებლად.
- შეფასებითი მაჩვენებლების გამოთვლის მეთოდები ფინანსურ ანგარიშგებაში უნდა აისახოს როგორც სააღრიცხვო პოლიტიკის ელემენტი. ფინანსურ ანგარიშგებაში მათი გამოყენება თუმცა ზრდის მნიშვნელოვანი შეცდომების რისკებს, მაგრამ შეფასებითი მაჩვენებლების საერთო დანიშნულების ფინანსური ანგარიშგებაში წარუდგენლობა, განაპირობებს ინფორმაციის არსებით უზუსტობებს.
- შეფასებითი მაჩვენებელი არის ფინანსურ ანგარიშგებაში აქტივების სამართლიანად ასახვის მნიშვნელოვანი ინსტრუმენტი. შესაბამისად, აქტივების ღირებულების განსაზღვრისას გამოყენებული მეთოდი უნდა იყოს საიმედო, ხოლო მონაცემები -ზუსტი და განახლებული.

ლიტერატურა

1. ფინანსური ანგარიშგების კონცეპტუალურ საფუძვლები. 2021. <https://saras.gov.ge>
2. ბასს 1 - ფინანსური ანგარიშგების წარდგენა. 2021 <https://saras.gov.ge>
3. ბასს 8 - სააღრიცხვო პოლიტიკა, ცვლილებები სააღრიცხვო შეფასებებში და შეცდომები. 2021. <https://saras.gov.ge>
4. ბასს 37 - „დროებითი ვალდებულებები, პირობითი ვალდებულებები და პირობითი აქტივები“ 2021 <https://saras.gov.ge>
5. ფინანსური ანგარიშგების საერთაშორისო სტანდარტები (ფასს), 2021. <https://saras.gov.ge>
6. Kryatova, L. A., Nurgalieva, R. N., Amirova, R. I., Gamilovskaya, A. A., & Ivanova, E. V. (2022). Features of the Application of IAS 21 “Impact of Exchange Rate Changes”. In Cooperation and 1. Sustainable Development (pp. 711-718).
7. Singh, J. P. (2018). On hedge effectiveness assessment under IFRS 9. *Audit Financiar*, 16(149), 157-170.
8. Alekseeva G.I. Accounting policy and estimated values: the procedure for reflecting changes in reporting under RAS and IFRS // *International Accounting*, 2015, no. 28 (370), p. 2-11.

References:

1. Conceptual Foundations of Financial Reporting 2021. <https://saras.gov.ge>
2. IAS 1 - Presentation of financial statements. 2021 <https://saras.gov.ge>
3. IAS 8 - Accounting policies, changes in accounting estimates and errors. 2021. <https://saras.gov.ge>
4. IAS 37- "Temporary Liabilities, Contingent Liabilities and Contingent Assets" 2021 <https://saras.gov.ge>
5. International Financial Reporting Standard (IFRS), 2021. <https://saras.gov.ge>
6. Kryatova, L. A., Nurgalieva, R. N., Amirova, R. I., Gamilovskaya, A. A., & Ivanova, E. V. (2022). Features of the Application of IAS 21 “Impact of Exchange Rate Changes”. In Cooperation and 1. Sustainable Development (pp. 711-718)
7. Singh, J. P. (2018). On hedge effectiveness assessment under IFRS 9. *Audit Financiar*, 16(149), 157-170.
8. Alekseeva G.I. Accounting policy and estimated values: the procedure for reflecting changes in reporting under RAS and IFRS // *International Accounting*, 2015, no. 28 (370), p. 2-11.

Nana Sresel

Associate Professor
Ivane Javakhsishvili Tbilisi State University

Nino Chavleshvili

PhD student
Ivane Javakhsishvili Tbilisi State University

Evaluative Indicators and their Impact on the Reliability of Financial Statement Information

SUMMARY

The article discusses the theoretical and practical aspects of determining the impact of evaluation indicators on the reliability of financial reporting. Valuation indicators are the determination of the value of assets and liabilities in the current conditions of economic activity. When preparing financial statements, in some cases it is inevitable not to accurately reflect the events, but to take into account professional judgment and approximate estimation models based on analytical reasoning and available information, in such conditions, the financial statements reflect estimates formed due to probable uncertainty or lack of accurate estimation. Such values are called estimates and are based on the approaches and concepts established in the conceptual foundations of financial reporting. Despite the fact that due to objective circumstances, it is impossible to develop an ideal financial statement corresponding to the conceptual foundations, it is still of crucial importance to prepare it in such a way as to improve the quality of usefulness of financial statements.

The article discusses the basis of the generation of evaluative indicators and their impact on the usefulness of general purpose financial statements. The work also presents issues regulated by International Accounting Standards (IAS) and International Financial Reporting Standards (IFRS), which relate to the assessment and revaluation of reserves in own capital.

Key words: Financial reporting, reliability, valuation figures, valuation value, revaluation excess